

عنوان مقاله:

مجازات سرقت حدی، مانعی در جهت بازپذیری و اصلاح بزهکار، با نگاهی بر نظریه برچسب زنی

محل انتشار:

چهاردهمین کنفرانس بین المللی پژوهش های مدیریت و علوم انسانی در ایران (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

هومن محوی - کارشناس ارشد حقوق جزا و جرم شناسی دانشگاه کردستان، سنندج، ایران

خلاصه مقاله:

در نظام کیفری ایران، سرقت به دو صورت سرقت حدی و سرقت تعزیری جرم انگاری شده است. تحقق سرقت حدی به دلیل آثار و مجازات بدنی و سختی که به همراه دارد، دارای یکسری شرایط سخت از جمله در حرز قرار داشتن مال، هتک حرز، مخفیانه بودن سرقت و ... میباشد، که وقوع آن نیازمند تحقق تمام آن شرایط بوده و در صورت فقدان یکی از آن شروط، سرقت حدی تبدیل به ۱ سرقت تعزیری خواهد شد. مجازات تعیین شده برای جرم سرقت حدی یک مجازات بدنی و فیزیکی است که پس از اجرا اثر آن تا پایان حیات بزهکار با وی همراه خواهد بود. یافته های پژوهش حاکی از این است که، با اجرای مجازات سرقت حدی، نوعی برچسب بر شاکله بزهکار ایجاد میگردد که این برچسب میتواند مانعی در جهت بازپذیری اجتماعی و اصلاح و تربیت بزهکار باشد. این امر موجب خواهد شد که علاوه بر این که چنین بزهکاری اصلاح نگردد، بلکه برعکس به علت برخی مسائل مثل طرد از اجتماع و منزوی شدن و ... بیشتر به سمت انجام جرایم بزرگتر و خطرناک تر سوق پیدا کند. لذا در این نوشته سعی بر این است که، رابطه میان اجرای مجازات سرقت حدی و تاثیر آن در جهت عدم بازپذیری و عدم اصلاح بزهکار با نگاهی بر نظریه برچسب زنی مورد بررسی قرار گرفته و سپس به آثار عدم اصلاح و بازپروری بزهکار که به دلیل اجرای مجازات سرقت حدی ناشی شده است نیز، پرداخته شود. روش گردآوری اطلاعات نیز از طریق مطالعه مقالات، کتاب ها و مراجعه به کتابخانه و مطالعه اسناد و مدارک و منابع اینترنتی خواهد بود.

کلمات کلیدی:

سرقت حدی، بازپروری، اصلاح بزهکار، نظریه برچسب زنی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1895235>

